

מכתבים

התפתחותה השפעות זרות. כך היה בימי המקרא, המישנה, התלמוד וכן הלאה.

לעומת זה, יש קבלת לעז וי שימוש בלעז מתוך חיקוי והתבט לוח. כאשר אומר שר בכנסת (וזה אינה בדיה!) : „זו אינה בעיה, זו ברובלימה“, לא נזכר שלא לגחך. היטיב להגדיר תופעה זו הנשיא יצחק נבון בפגישתו עם פעילי קליע (קרן הלשון העברית): „כסבורים אנשים שהלשון הלועזית נאה יותר, מקנה מעמד נכבד יותר, ולכן יש קאונטרקלאב וי סוסיאטי שופ... זו התבטלות עצמית, פוילה לחוץ...“ מגוחך על כן לקשור המאבק של קליע בלעז כפעילות פוליטית ימנית.

איננו מסתירים שהמאבק למען העברית הוא חלק מתפיסתנו הלאומית-תרבותית. אנו מודעים ל כך שמעבר להתקפתו של עומר נגדנו בנושא הלשוני מסתתר ה נושא האמיתי של המחלוקת: מה משמעותה של הציונות, מה משמעות מעות השיבה לארץ-ישראל ומה מקומה של התרבות הלשונית ב תהליך השיבה.

הרצל ובכפוף הקק, ירושלים

פיסת בד צבעונית

על האיסור להניף את דגל פלסטין.

שמעתי שמטילים עוצר בגלל הנת פת דגלי פלסטין. זה נראה מגוחך, כיוון שעלידי כך לא נגרם נזק כלשהו. הרי הבטחנו אוטונומיה, הכוללת, בדרך כלל, גם את הזכות לדגל, כפי שלכל עיר יש דגל משלה.

רקף הלינגר לכל עיר דגל משלה

כדאי שאנשי המימשל הצבאי יסעו כשעל ריכבם דגל ישראל ודגל פלסטין. פיסת בד צבעונית לא מזיקה. יתכן שיש בכך כדי להרגיע את הרוחות ולסמל שצה"ל שומר על הסדר גם בשטחי האוטונומיה.

ה. רקף הלינגר, תל-אביב

(המשך מעמוד 6)

(א) התוכנית מהווה מקור אינפורמציה מהימן ואוהד לארץ, הן לישראלים והן לקהילה היהודית אשר הינה יהודית באיזור זה. בגלל ריבוי המוסדות להשכלה גבוהה שבאיזור.

(ב) הנושא של עליה וקליטה, העובר כחוט השני בכל שידור ושידור, מגביר ומחזק את הקשר של הישראלים והיהודים לארץ. אחד האספקטים המוצלחים ביותר של השידור הישר מהארץ, הן השיחות הישירות בין עולים הנמצאים בארץ לבין מישפחותיהם כאן ועולים פוטנציאליים. שידור רים כאלה זכו בתקופה האחרונה להצלחה ולהערכת מוסדות הקהילה ושליח העליה המקומי.

(ג) התוכנית עוורת למאמץ הסברה של ישראל על-ידי הצגת הצדדים החיוביים של החיים ב מדינה, ואין ספק שהיא מהווה משקל-נגד לדימוי השלילי של ישראל כפי שהוא מצטייר ברשתות התיקשות המקומיות.

(ד) בגלל היות השידור ישיר וחי, הוא מספק לפעמים אינפורמציה טרחה ממקור ראשון על אירועים וחדשות בארץ ומספק לרבים מהישראלים כאן את המגע הישיר שכה חסר להם בשהותם כאן.

לאור כל האמור לעיל, אני מקווה שתעזרו לנו על-ידי פניה לרשות השידור, לחדש את השידור החי מירושלים.

חנה ירון, עוזרת הפקה, בוסטון, ארצות הברית

החאומים נגד

נמר הנייר

שן הארס, הפאשיזם, טוהר הלשון והציונות (העולם הזה" 2237).

המדרש היהודי מספר על „אחד שהיה מהלך בדרך וראה כת של כלבים, ונתירא מהם וישב לו ביניהם“ (בראשית רבה פ"ד). לא אחת אנו עומדים בפני הדילמה כיצד לנהוג כשאנו מותקפים ב סיגנון משמין, המסלק את דעו תינו האמיתיות מתוך כוונה לפגוע בשמנו הטוב. עמדנו בפני דילמה זו בעבר, והשתדלנו לשמור על תגובה עניינית ולא לנהוג כאותו אדם ש„ישב לו ביניהם“.

תחושה דומה ליוותה אותנו כש קראנו את התקפתו שלוחת הרסן של דן עומר נגדנו, תחת הכותרת „אלדר ומידד מתנבאים בפאשיזם מים“. לא פעם אנו תמהים בפוגי שנו אנשים המניפים דגלים מצו דיילב (פתיחות), חופש הפרט, „עושר לשוני“, „קידמה תרבותית“ וכיו"ב). ובשם אותם דגלים אין הם מהססים לפגוע בשמם הטוב של אורחים שדעתם שונה משלהם. עומד מעיד כי קרא את חליפת המיכתבים שהתנהלה בין משה זינגר ובינינו מעל דפי כלהעיר, למרות זאת, אין הוא מהסס לייחס לנו דעות שבה מליבו ולהאשיי מנו בפאשיזם“ וב„טהר הלשון“.

דן עומר (כמשה זינגר) עושה מלאכה קלה: כנגד הקוטב של פתיחות ומתירנות לשונית הוא מציב קוטב של הסתגרות, וטהר הלשון. ואין נאור יותר מלהילחם בכת-קנאים השוכה ששרדה מימי הביניים. מי שחשיבתו פתוחה וי רחבה באמת, יודע שבין מתירנות להסתגרות יש קשת של גוונים, ורק חשיבה חיצונית (דיכטומית) רואה „שחור“ ו„לבן“ בלבד.

כדי לעקור את „שן הארס“, נפתח בהצהרה: איננו בעד טוהר הלשון, ועם זאת אנו נאבקים בחדירת הלעז לעברית. כדי להבין קביעתנו זו, יש להבחין בין שני סוגי לעז. יש לעז שהוא חיוני להתפתחות השפה. כל תרבות (ובכלל זה לשון) סופגת במהלך

המתמודדות על תואר

מלכת המים '80

תגענה לנשפים בכל רחבי הארץ באוטובוסים המרווחים והממוזגים של

עמי - תור בע"מ
אוטובוסים לתיירות ולנסיעות מיוחדות

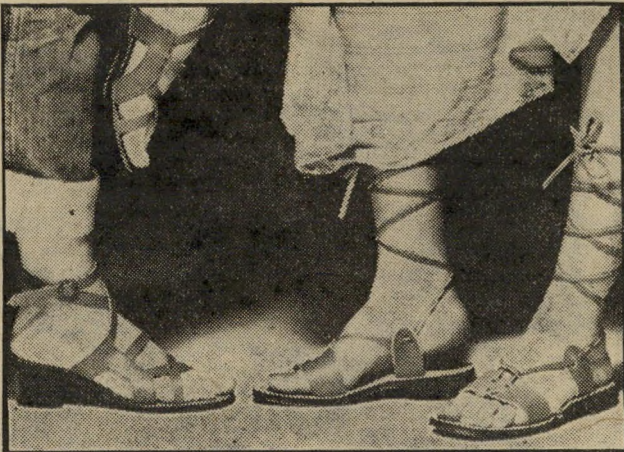
רח' המעפילים 34, תל-אביב 70 337144332145

צוות

המעבדה לעיצוב ההופעה

בהנהלת

אביבה אורגד
יאפר את המועמדות הסופיות בתחרות מלכת המים '80

המתמודדות על תואר

מלכת המים '80

נועלות את

רח' דיונגוף 81 תל-אביב, טל. 03-299736

רח' דיונגוף 81 תל-אביב, טל. 03-299736